Dosarul nr. 2-26032063-05-2rc-07042026 Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Alexei Rusacov

Curtea de Apel Sud

D E CI Z I E
În numele Legii

02 iunie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
Președintelui completului de judecată, judecător: Evgheni Bancov,
Judecătorilor: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,

în lipsa părților, a judecat recursul ordinar declarat de reprezentantul „Imas Company" S.R.L. director Sandulescu Iurie împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 martie 2026, pronunțată la cererea înaintată de reclamanta „Cahul-Gaz" S.R.L. privind asigurarea acțiunii, formulată în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de „Cahul-Gaz" S.R.L. împotriva „Imas Company" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 13 martie 2026, „Cahul-Gaz" S.R.L. s-a adresat în Judecătoria Cahul, sediul Central cu cerere de chemare în judecată împotriva „Imas Company" S.R.L., cu privire la încasarea datoriei.

În cererea de bază este indicată și cerința cu privire la asigurarea acțiunii, prin care s-a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile și conturile bancare ale pârâtului, în mărimea sumei restanței debitoriale de 582 619 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 18 228,54 lei.

Susține reclamantul că, în perioada precedentă, din partea „Imas Company" S.R.L. au mai fost admise cazuri de întârziere a achitării serviciilor prestate de către „Cahul Gaz" S.R.L., fapt ce denotă că „Imas Company" S.R.L. se confruntă cu probleme financiare. Astfel, anterior, pe data de 17.12.2025, „Cahul-Gaz" S.R a înaintat în adresa „Imas Company" S.R.L. scrisoarea cu nr.503, fiind solicitată achitarea datoriei pentru lunile octombrie și decembrie 2025.

Mai mult ca atât, pe data de 12.03.2026, „Imas Company" S.R.L. a preavizat consumatorii finali despre intenția de suspendare a licenței de furnizare a gazelor naturale.

Consideră autorul cererii de asigurare a acțiunii că, în cazul dat există riscul că „Imas Company" S.R.L. nu-și va onora obligațiile de achitare a sumei datorate față de „Cahul Gaz" S.R.L.

Poziția primei instanțe.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 martie 2026 s-a admis cererea reclamantei „Cahul Gaz” S.R.L. privind aplicarea măsurilor de asigurare.

S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești din conturile bancare, ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei „Imas Company” S.R.L., IDNO 1021600008527, care vor fi depistate de executorul judecătoresc, în limita sumei de 582 619 lei (*cinci sute optzeci și două mii șase sute nouăsprezeci*) lei.

Solicitarea recurentului.

În dezacord cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 martie 2026, la data de 02 aprilie 2026 *reprezentantul „Imas Company” S.R.L. director Sandulescu Iurie a contestat-o cu recurs* prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 martie 2026, privind aplicarea măsurilor de asigurare și soluționând prin decizie problema respectivă, adoptând soluție prin care se respinge cererea înaintată de „Cahul-Gaz” S.R.L. cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, ca fiind neîntemeiat.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea emisă şi o consideră ilegală, arbitrară și nemotivată, pasibilă de a fi casată în temeiul art. 427 lit. c) Cod procedură civilă, pe motiv că a fost emisă fără cercetarea veritabilă a stării de fapt şi cu interpretarea eronată a legislației aplicabile speței, din următoarele considerente.

În primul rând, reține că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive şi aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Menționează că indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Subliniază că, pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor şi argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. În contradicție cu normele indicate *supra,* judecătorul a emis o încheiere privind aplicarea măsurilor de asigurare fără a constata existența argumentelor verosimile ce ar întemeia o asemenea decizie.

În această ordine de idei, reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul *in mora* (pericol de

dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim și să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Consideră că, prima instanță eronat a constatat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or la caz, nu se atestă acel *„periculum in mora"* în sensul invocat de intimat în cadrul cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii. În opinia sa, pentru aplicarea măsurilor de asigurare, instanța de fond urma să stabilească cu certitudine prezența riscurilor, ce nu ar permite executarea acțiunii, bazându-se pe probe verosimile. La caz, însă instanța de judecată a făcut referire doar la faptul că ar mai fi existat datorii şi anterior între reclamantă şi pârâtă.

Acționând din logica respectivă cu atât mai mult cerința de asigurare urma a fi respinsă, motivând că aceste circumstanțe denotă în contrariu că pârâta şi-a executat anterior obligațiunile, deși cu întârziere.

Se denotă cu certitudine că reclamanta a depus cererea de asigurare a acțiunii fără a argumenta şi justifica scopul aplicării măsurilor asigurătorii solicitate, iar scopul acestei instituții este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, drepturi tangențiale cu obiectul litigiului.

Chiar dacă ar face abstracție de la faptul că ar exista temeiuri de aplicare a măsurilor de asigurare, aplicarea măsurii de asigurare solicitate, nu înlătură în nici un fel riscul apariției dificultăților ori imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

În asemenea circumstanțe, relevă că reprezentantul „Cahul Gaz" S.R.L. urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că, în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii, s-ar crea dificultăți în executarea hotărârii judecătorești sau ar surveni pagube iminente, or, simpla, existență a unor raporturi juridice cu caracter patrimonial între părți, precum şi faptul eschivării de la achitarea benevolă a sumei pretinse, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare în lipsa unui suport probant, iar temeinicia acesteia necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.

De altfel, respingerea cerinței de asigurare pe temeiul invocat la această etapă, nu privează reclamantul de dreptul de a înainta repetat aceeași cerință după conformarea cerințelor legale, dat fiind că cererea de asigurare a acţiunii poate fi înaintată pe tot parcursul procesului. Mai mult că, simpla înaintare a unei acţiuni în procedură judiciară, nu justifică în mod automat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii, nefiind admisibilă limitarea sau prejudicierea drepturilor pârâtei - apelante, prin aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 175 din Cod de procedură civilă, doar ca efect al introducerii acţiunii de către reclamant.

Mai mult, punerea sub sechestru a conturilor bancare a pârâtei, sistează în totalitate activitatea economică a acesteia, fapt care fără echivoc va duce la lipsirea de venituri şi prin urmare imposibilitatea executării obligațiunilor față de creditori, la caz, față de „Cahul Gaz" S.R.L.

Recurenții subliniază repercusiunile generate de emiterea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare, prin prisma art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, „*Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii*". Din materialele cauzei se constată că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată pe data de 19 martie 2026. Încheierea primei instanțe a fost expediată în adresa „Imas Company" S.R.L. la data de 25 martie 2026 fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc.

Recursul a fost depus de reprezentantul „Imas Company" S.R.L. director Sandulescu Iurie la data de 02 aprilie 2026. Astfel prin prisma art. 425 din Codul de procedură civilă, se constată că recursul a fost declarat în termen.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului şi a motivelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată conchide că recursul declarat este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*Încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.*".

În corespundere cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, „*Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor"*. Iar potrivit art. 428 alin. (1) CPC, *Decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii.*

Potrivit art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă „*Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul şi să mențină încheierea.*".

Pornind de la prevederile legale citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data şi ora judecării cauzei în ordine de recurs. Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței.

La data de 06 mai 2026 *„Cahul-Gaz" S.R.L. a depus referință* la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 martie 2026, invocând că, la momentul depunerii recursului, pârâtul a mai admis o datorie care nu a fost achitată.

Studiind materialele dosarului în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată reține că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din data de 19 martie 2026, prin care a fost respinsă admisă solicitarea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în limita acțiunii înaintate din cererea de chemare în judecată depusă „Cahul-Gaz" S.R.L. împotriva „Imas Company" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, este una legală și întemeiată, adoptată în conformitate cu normele de drept procedural și material, fapt ce implică menținerea acesteia și respingerea recursului declarat.

Astfel, Completul de judecată constată că instanța de fond la soluționarea cerinței privind asigurarea acțiunii, a determinat pe deplin toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a acestei cerințe, adoptând o soluție corectă care urmează a fi menținută.

Prin urmare, Completul de judecată invocă că potrivit art. 174 alin. (1) al Codului de procedură civilă, „*La cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti"*.

Totodată, potrivit art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii*.

Măsurile aplicabile sunt consfințite în art. 175 Codul de procedură civilă, printre care și punerea sechestrului pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, la latitudinea judecătorului sau instanței fiind posibile și alte măsuri asiguratorii, dar care să corespundă scopului determinat în art. 174 Codul de procedură civilă, esențial este ca măsurile să garanteze posibilitatea realizării pretențiilor din acțiune în cazul satisfacerii acesteia, să contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate și să reprezinte un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces.

Completul de judecată reiterează că, potrivit practicii judiciare naționale, asigurarea acțiunii contribuie la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate. Asigurarea acțiunii reprezintă o totalitate de măsuri silite, dispuse de judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, sarcina cărora este garantarea executării efective a unei hotărârii judecătorești definitive.

În continuare, se notează că măsurile de asigurare constituie măsuri procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea cauzei în instanța de judecată, astfel asigurând eficiența justiției și protejarea dreptului de proprietate garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional al CEDO. Însă, partea urmează de fiecare dată să probeze temeinicia solicitărilor înaintate, cu indicarea motivelor și circumstanțelor pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Actele dosarului atestă că obiectul acțiunii civile, îl constituie încasarea datoriei de la „Imas Company" S.R.L. în beneficiul „Cahul-Gaz" S.R.L. conform contractului nr. 08/04 din 08.04.2025 de prestare a serviciului de distribuție a gazelor naturale și a facturii fiscale nr. EBF000156438 emisă pe data de 03.02.2026, în sumă totală de 582619 lei. Respectiv, raporturile juridice între părțile implicate în procesul judiciar poartă caracter patrimonial.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate și pornind de la sensul prevederile art. 177 alin.(1) Cod de procedură civilă, Completul de judecată consideră că, instanța de fond întemeiat a dispus admiterea cererii reclamantului „Cahul-Gaz” S.R.L. privind asigurarea acțiunii, realizând o examinare amplă a motivelor și circumstanțelor pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

La caz, se reține că pârâtul nu-și onorează obligațiile de achitare a serviciilor prestate, așa cum potrivit facturii fiscale nr. EBF000156438 emisă pe data de 03.02.2026, de „Cahul-Gaz” S.R.L. și semnată ulterior de către „Imas Company” S.R.L., suma datoriei constituie 582619 lei pentru serviciile de distribuție a gazelor naturale în luna ianuarie 2026, iar termenul de achitare fiind expirat la 08.02.2026. Totodată, în perioada precedentă, din partea „Imas Company” S.R.L. au mai fost admise cazuri de întârziere a achitării serviciilor prestate de către „Cahul Gaz” S.R.L., împrejurare care ridică dubii rezonabile privind capacitatea și disponibilitatea pârâtei de a-și executa obligațiile pecuniare în termen.

Instanța de recurs menționează că, la aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare judecătorul urmează să se conducă de prevederile legislației și să emită o încheiere motivată, care să cuprindă motivele de fapt și de drept care duc la justificarea aplicării sau neaplicării măsurilor de asigurare, pe o cauză concretă.

În acest sens, Completul de judecată statuează că, instanța de fond la admiterea cererii reclamantului de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile și mijloacele bănești din conturile bancare, ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei „Imas Company” S.R.L., în motivarea soluției sale a indicat argumentele pentru care a considerat că neaplicarea măsurilor de asigurare va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. Or, reclamanta a prezentat suficiente indicii care justifică existența unui risc real de îngreunare a executării unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile, risc determinat atât de neachitarea datoriei scadente în cuantum considerabil, cât și de comportamentul contractual anterior al pârâtei „Imas Company” S.R.L..

Contrar susținerilor recurentului, la etapa examinării cererii de asigurare a acțiunii instanța nu este obligată să stabilească cu certitudine imposibilitatea executării viitoarei hotărâri, fiind suficientă constatarea existenței unor circumstanțe care, în mod obiectiv, creează probabilitatea apariției unor dificultăți de executare. Or, scopul instituției asigurării acțiunii este tocmai prevenirea producerii unor asemenea situații.

De asemenea, Completul de judecată apreciază că măsura dispusă de instanța de fond respectă principiul proporționalității, fiind limitată la cuantumul pretențiilor deduse judecății și neavând caracter excesiv în raport cu scopul urmărit. Aplicarea sechestrului nu echivalează cu lipsirea pârâtei de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci reprezintă o măsură temporară și preventivă, menită să garanteze executarea efectivă a unei eventuale hotărâri judecătorești.

De asemenea, se impune a sublinia că aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii nu constituie o ingerință inadmisibilă în dreptul de proprietate a pârâtei „Imas Company” S.R.L. garantat de art.1 Protocolul nr.1 adițional al CEDO, deoarece asigurarea acțiunii este o măsură dispusă în scopul înlăturării deficiențelor care pot apărea la punerea în executarea a unei eventuale hotărârii judecătorești favorabile unei părți, așa cum art. 6 CEDO garantează persoanelor, inclusiv dreptul la executarea hotărârii judecătorești.

O altă circumstanță în acest sens care necesită a fi menționată este că cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii urmează să fie analizată prin prisma principiului proporționalității, adică a justului echilibru între scopurile pentru care se cere aplicarea măsurilor și dreptul fundamental de proprietate privată a persoanei.

Relevant este și faptul că aplicarea sechestrului ca măsură de asigurare a acțiunii, constituie o ingerință a autorităților statului în dreptul la respectarea bunurilor persoanei, iar ca această ingerință să fie una justificată trebuie să fie prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică, proporțională dreptului încălcat și să urmărească un scop legitim.

Analizând circumstanțele invocate întru motivarea aplicării sechestrului pe bunurile intimatului, se reține că ingerința este prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică și care urmărește un scop legitim, cel de a asigura executarea ulterioară a hotărârii judecătorești. Drept urmare, apreciind proporționalitatea între dreptul încălcat și scopurile urmărite de reclamant, Completul de judecată consideră aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, ca fiind legală și întemeiată.

Luând în considerare raționamentele enunțate, Completul de judecată având în vedere circumstanțele cauzei, nu a constatat careva încălcări de procedură admise de către prima instanță la emiterea încheierii judecătorești, normele de drept procesual au fost aplicate și interpretate corect de către judecător la soluționarea cererii de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii.

În consecință, argumentele invocate în cererea de recurs nu răstoarnă concluziile instanței de fond și nu demonstrează caracterul nelegal sau neîntemeiat al încheierii contestate, motiv pentru care recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 martie 2026.

Conducându-se prevederile articolelor 427 lit. a) și 428 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată,-

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de reprezentantul „Imas Company” S.R.L. director Sandulescu Iurie.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 martie 2026, pronunțată la cererea înaintată de reclamanta „Cahul-Gaz” S.R.L. privind asigurarea acțiunii, formulată în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de „Cahul-Gaz” S.R.L. împotriva „Imas Company” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului judecător **Evghenii Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco